

– Drohobych: publishing department of Drohobych State Pedagogical Ivan Franko University, 2016.
– P. 93–101.

І.Сандул,
здобувачі ступеня вищої освіти «бакалавр»
Вінницького державного педагогічного університету
імені Михайла Коцюбинського,
наук. керівник –канд. пед. наук, доцент Л. Старовойт

РОЗВИТОК ВУЛИЧНОГО ТАНЦЮ У СУЧАСНОМУ СВІТІ

Постановка проблеми. Двадцять перше століття – надзвичайно цікаве, несамолюбне, неповторне. Кожного дня з'являються різноманітні ідеї, які втілюються в життя, з неймовірною швидкістю, це можна зрозуміти поглянувши на розвиток інноваційних технологій. Але попри усе люди ніколи не забувають про мистецтво, вони прагнуть досконалості у своєму самовираженні. Якщо перегорнути назад сторінки історії ми побачимо, що мистецтво зародилося ще у добу пізнього палеоліту. Та представлялося у наскельних малюнках, різьблені по кістці, камені та ритуальними танцями. Належне місце у мистецтві відводиться саме хореографічному мистецтві, основа якого танець. Про виникнення танцю історики дізналися з наскельних малюнків, та дійшли висновку, що це були тотемні та обрядові танці. В ході еволюції було доведено, що рух – засіб вираження думок, вчинків та емоцій. Як ми знаємо у танці не звучать слова, але незважаючи на це, його мова інтернаціональна та зрозуміла всім. Історія розповідає нам, що людство сприймало танець, не лише як розвагу, стародавній танець виконував виховну роль. Танець – це ряд рухів тіла, які відповідають нашому настрою та залежать від музичного ритму. Міміка, в давній час, вважалася першою мовою первісного людства та була тісно пов'язана з танцювальним мистецтвом. Та більше того, усі рухи, в давній час називали танцями. [1.]

Виклад основного матеріалу. З давніх-давен танці є відображенням матеріальної культури, етики та естетики певного часу. І так як час не стоїть на місці, так і мистецтво танцю розвивається шаленими темпами. Кожного року танець розвивається, з'являються нові рухи, стилі та форми. Танець, як і усі слідує за модою, і так само як одяг, музика – збагачується та вдосконалюється, на початку 20 століття виник сучасний танець. Того часу усі види танців мали

свої рамки, певні правила та закони, і у більшості з них вони були зажаті, щодо особистісного розвитку. Тому виникла ціла течія, яка закликала відходити від традиційної хореографії, та розвивати у танці свій особистісний розвиток. Але ці ідеї, можемо сказати, зачепили лише серця одиниць, які змогли продовжити шлях до своєї мети. Завдяки їм сучасний танець хоч повільно, але розвивався. З'явився танець, який не має чітких меж, завдяки йому люди переносили своє життя у танець та починали вірити у себе, у 70 роках сучасний танець стає масовим. Серед сучасних танців хочеться виділити вуличні танці, які привертають увагу молоді у всьому світі. Зараз величезна кількість молоді із захопленням спостерігає за його розвитком, та мріє спробувати свої сили у ньому. З назви ми можемо здогадатися, що це танці які зародилися на вулиці, але як саме це було мало хто знає.

Батьківщиною цього танцю є США, цей стиль створювався у середині минулого століття. Через те, що танцюристам було ніде тренуватися, їм доводилося відпрацьовувати свої па і рухи, просто неба. Саме у темних провулках та брудних вуличках створювався цей стиль. Важко повірити, що стиль який всього лиш за кілька років здобув шалену популярність, так жалюгідно починав свою історію. Ці танці зародилися на багатолюдних вулицях мегаполісів, та зовсім неочікувано ввійшли у життя підлітків. У ньому відбувається змішування всіх стилів. Але базою для вуличного танцю є хіп-хоп, цей вид танцю підходить під будь-яку сучасну музику.

Вуличні танці, цей термін має на увазі танці які виконуються не у стінах хореографічних аудиторій, а у різноманітних громадських місцях. Танцювальним майданчиком для них, може стати будь що: клуби, дискотеки, вулиці, двори, адже тут немає жодних меж, а правило лише одне, кожен має право бути собою, показати свою індивідуальність, кожен танцює те, що відчуває. Мабуть саме через це вуличні танці знайшли відгук у серцях молоді. Підлітковий вік дуже не простий, у цьому віці молодь думає про те, що її не розуміють, саме тому виникають конфлікти. І тут з'являється, щось настільки нове та не підпорядковане загальносуспільним рамкам. Що миттєво стає для них джерелом натхнення, адже тут вони можуть бути собою, показати себе та виразити свій протест проти суспільства. Усім нам хочеться показати оточуючим, що ми чогось варті, що теж можемо чогось досягти. Тут кожен може показати свої навички, поборотися з іншими за право називатися кращим.

Молоді люди збираються разом та влаштовують своєрідні змагання – батли. Спочатку вони створювалися абсолютно випадково, а згодом їх почали організовувати заздалегідь, танцюристи почали ретельно готуватися до них. Зараз ці змагання проводяться у різних місцях земної кулі, якщо раніше вуличні танці носили імпровізований характер, то тепер вони стали визнаними, організованими де кращі можуть поборотися за перемогу. «Боротися не за допомогою зброї», а за допомогою творчості, змушує танцівників використовувати всю свою уяву, аби показати щось нове та неочікуване. Адже вуличні танці – це імпровізація, кожен робить те що він відчуває. Цей вид танцю більш індивідуальний, де кожен має зарекомендувати себе. Щоб перемогти у «танцювальній битві» потрібно мати гарно розвинену уяву, фантазувати на кожному кроці, потрібно бути швидким та рішучим у цьому, аби виконувати найрізноманітніші трюки на батлах. Загалом у вуличних танцях немає рамок для одягу, але коли проводяться змагання є певний дрес-код.[3.]

Висновки. Сьогодні вуличні танці почали опановувати у хореографічних школах, студіях та у дитячих аматорських колективах. Але звісно щоб почати навчати цьому танцю дітей вчитель має враховувати їхні психофізичні особливості та повинен дотримуватися високих естетичних критерій при постановці танцю. [2.]

Вуличний танець – вільний танець, його навіть, скажімо не навчають, а відчувають. У ньому на повну розкриваються різні відчуття: як почуття ритму, так і почуття серця.

Література

1. Вісник КНУКіМ. Серія "Мистецтвознавство" – 1'2019 – Оборська С.В., 2019. – 365с.
2. МИСТЕЦТВОЗНАВЧІ ЗАПИСКИ: Збірник наукових праць. – Вип. 33. – Небесник А.В, 2018. – 346 с.
3. <http://webcache.googleusercontent.com/search?q=cache:8k-YWPqJMS4J:xn--d1acjtrgde.kiev.ua/2017/08/24/vpliv-horeografichnogo-mistetstva-na-osobistist-v-suchasnih-umovah-komunikatsiy/+&cd=3&hl=ru&ct=clnk&gl=ua>
4. Brovchak L. S., Likhitska, L. M., Starovoit, L. V., Todosiyenko N. L. Pedagogical potential of the arts complex in the process of formation of aesthetic perception of junior pupils. Rezeknes Tehnologiji Akademija. Rezekne, Latvijas Republika, 2020. С. 98–108.
5. Starovoit, L.V. (2010). Pedahohichni umovy tvorchoho rozvytku molodshykh shkolyariv u protsesi trudovoho navchannya [Pedagogical conditions of creative development of younger students in the course of labor training]. Naukovi zapysky – Scientific notes, 261-266.